

"de traplift"

Gisteren kwam ze, de ambtenaar van de gemeente die moest beoordelen of ik in aanmerking zou komen voor een traplift via de Wet Maatschappelijke Ondersteuning.

Ik dacht dat ik een goede kans maakte. Per slot van rekening is mijn evenwicht waardeloos en ben ik al herhaaldelijk van de trap gevallen, waardoor ik nu met een schouderprothese loop en een arm die amper te gebruiken is.

Maar dat bleek een vergissing. De gemeente hanteert héél andere maatstaven.

Als je bed beneden staat en je dus veel minder van de trap gebruik hoeft te maken, dàn kom je eerder in aanmerking, evenals wanneer je slecht éénmaal per dag de trap op hoeft. Ik ga wel zo'n zes- á zevenmaal naar boven. Dat is véél te veel.

Waarom? Zijn die trapliften dan zo slecht? Dat ze bij veelvuldig gebruik de volgende eigenaar niet halen?

Het vuurwerk was echter nog niet op. ik had moeten anticiperen op het feit dat ik invalide zou worden. Zeker vier jaar van tevoren. Per slot van rekening had ik dat met mijn Parkinson wel kunnen voorzien. Verder kunnen we nog verhuizen. Dat we met de ingestorte huizenmarkt wel kunnen vergeten een acceptabele prijs voor ons huis te krijgen heeft de gemeente geen boodschap aan. Dan teer je maar in.

Ik raakte geïrriteerd, vroeg of dit het beleid van de gemeente was en bij bevestiging antwoordde ik dat ze dan net zo goed kon gaan, geheel tegen mijn natuur in, want ik ben redelijk gastvrij. Ze keek verbaasd.

Die traplift komt er wel, desnoods tweedehands.

De WMO kunnen ze volgens mij beter opheffen.

© september 2010, Alida, BasicPublishing.nl